

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

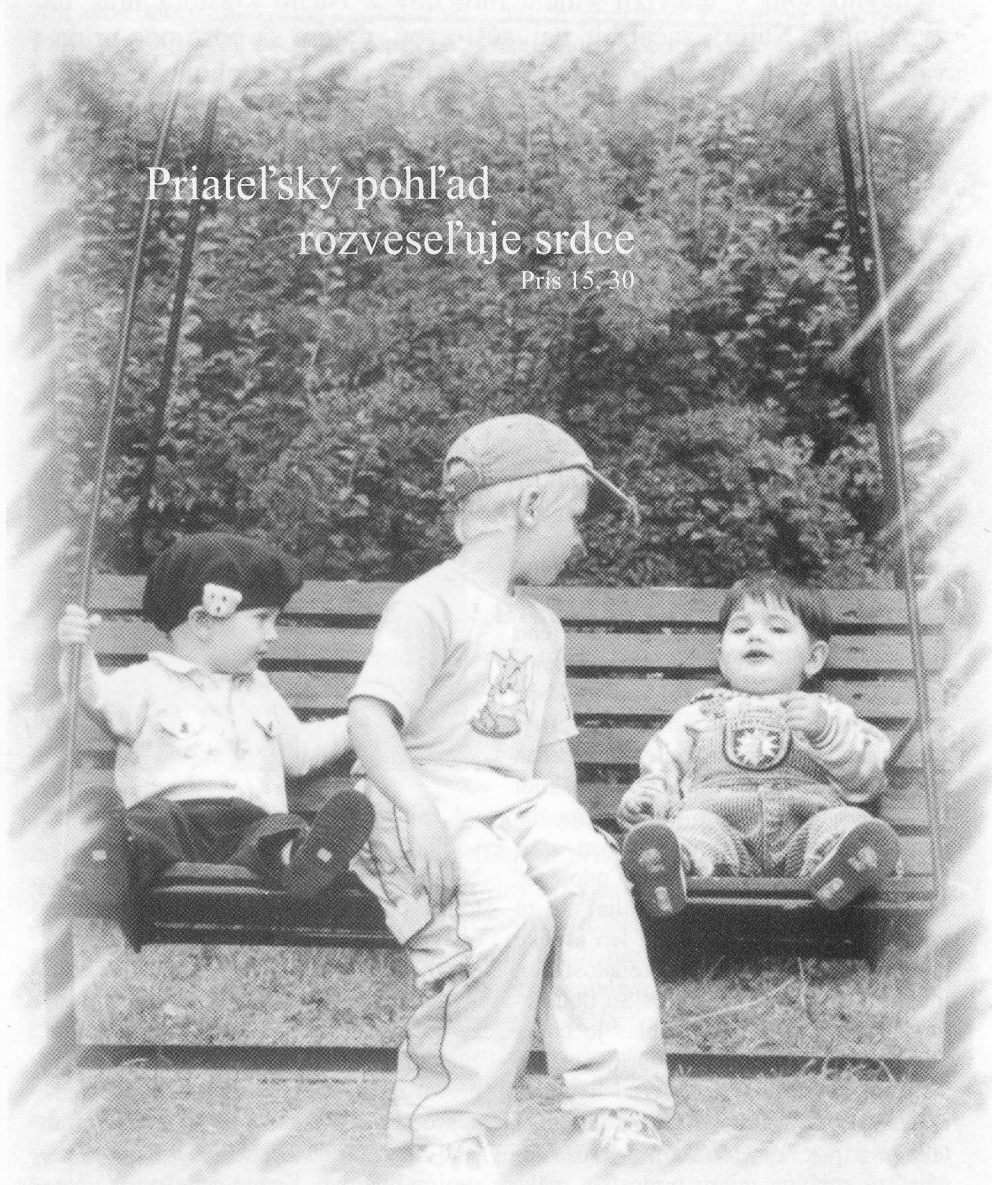
ROČNÍK XII.

ČÍSLO 7

JÚL 2004

Priateľský pohľad
rozveseľuje srdce

Pris 15, 30

**Ľudia sú ako zvony - Rozhovory s bývalými kaplánmi
Lumen v Bojniciach - Program 9. duchovnej obnovy**

Ľudia sú ako zvony odliate z rozličných kovov, v každom z nich je aj vzácny kov

Nedávno som v televízii videla mníchov z istého kláštora hrať na zvonkohre. Najprv začal biť najväčší zvon, potom sa postupne pridávali menšie. Mnisi usilovne ťahali za povrazy a do okolia sa šírila krásna harmonická melódia, zvolávajúc ľudí k modlitbe. Tak ako zvony – aj my, ľudia, znieme svojimi vlastnými jedinečnými melódiami, skutočnú harmóniu vytvára až súhra nás všetkých.

Každá osobnosť, rovnako ako zvon, sa formuje veľmi dlho. Našimi zvonolejármi sú najmä rodičia. Každému dieťaťu dávajú zo seba len to najlepšie. Pozorne vyberajú materiál, z ktorého bude naša osobnosť vyrobená. Skúšajú, pridávajú, odoberajú. Veď vyrobiť dobrú zliatinu je veľmi ťažké a treba na to mnoho skúseností i poznatkov. Zvonolejáři musia vedieť, že zvon vyrobený z priveľmi krehkého materiálu je krehký a pri prvej skúške praskne. Ak je zvon zo zlého materiálu, plného sadzí a kalu, vydáva falošný zvuk. Ak je zle odliaty a v jeho tele sú praskliny, treba takýto zvon znova roztaviť a uliatiť nanovo. Veď je škoda dobrého materiálu, ak tón nebude čistý. Ak zvonolejár použije čisté zlato, zvon je príliš mäkký a ľahko ho poškodí i najmenší náraz. Ako je teda možné vytvoriť dokonalý zvon s čírym zvukom? Ako zabezpečiť jeho odolnosť voči všetkým nástrahám okolia? Je to vôbec možné? Veď ľudia sú len krehké nádoby s mnohými nedokonalosťami, mnohými trhlinami na duši. Sú doudieraní životom a ich jasný hlas je čoraz viac falošný. Niekedy sú príliš mäkkí a ústupčiví a ľahko sa pokrívajú ich charakter. Inokedy sú tvrdí a nepoddajní až tak, že nápor nevydržia a prasknú. Ako nájsť tú správnu mieru tvrdosti a mäkkosti? Dá sa naša povaha úplne očistiť

od špiny? Existuje taká forma, aby sa „odlial“ dokonalý človek bez chýb? Niekedy ľudia - zvony šíria poplašné tóny vojny a vyvolávajú strach, hrôzu, obavy a neistotu. Stávajú sa nástrojom smrti, zabíjajú a ničia všetko, čo znie a zvučí životom. Kričia však aj, že horí, že bol v bani zával, že niekto potrebuje záchranu, pomoc ostatných. Zvony odprevádzajú dušu človeka na jeho poslednej ceste - hlasy spoločne s piesňami ľudí sa vznášajú do nebies a lúčia sa so svojim blízkym. Každú nedeľu nás volajú do kostolov skloniť hlavu pred Pánom

a vyzývajú k pokore.

Avšak čím je zvon, ak je zahrabaný pod zemou? Je iba spomienkou na staré časy a už nemôže nikoho potešiť či zarmútiť. Ani zvon, ktorý ešte tvrdo a chladne vo forme, neplní svoj účel. Musí počkať, kým príde čas, a až potom môže slúžiť všetkým ľuďom. Musí počkať, kým bude vyvesený na zvoniciu. Až vtedy bude prospešný, vtedy uvidíme umenie, ktoré sa skrylo za jeho zrodením.

Čím by však boli ľudia, ak by mali dokonalú povahu, najlepšie vlastnosti, ale chýbala im láska? Boli by len cvendžiacim zbytočným kusom kovu bez srdca. No práve ono je našou podstatou. Od jeho úderov závisí, či sa naše vlastnosti budú šíriť do okolia alebo budeme mlčať. Rovnako ako sa zvonár stará o to, aby bol zvon vždy naladený, čistý a bez škrabancov, tak sa o nás stará Boh. Denne nám dáva svoju starostlivosť a opate-

ru, dáva pozor, aby nám neublížili vplyvy okolia. Zacelí praskliny, ktoré sme si spôsobili prílišnou hrdosťou či tvrdohlavosťou. Očisťuje nás od prachu a špiny našich hriechov. Vyrovnáva pokrivenia zapríčinené klamstvom a pretvárkou. Zoškrabuje vrstvu hrdze našej ľahostajnosti a povrchnosti. Upevňuje laná, aby sme s ním nestratili kontakt a aby sme sa pádom do hĺbky nezničili.

Sme ako zvony. Vytvorení z mnohých materiálov, formovaní ľuďmi, zrejúci časom, ovplyvňovaní okolím. Dômyselne stvorení, no predsa nie dokonalí. Ale až keď budeme žiť v spoločnej harmónii s ostatnými ľuďmi, keď spojíme všetko to dokonalé, čo v nás je, až vtedy budú naše životy skutočným odrazom dokonalosti nášho Stvoriteľa.

Katarína Halahyová

Článok je prebratý z časopisu
piar. gymn. COOL SCHOOL

Rozveseľme niečie srdce

Na ihrisku som si všimala deti, ako sa na seba pozerajú. Ich otvorené srdiečka sa zrkadlili v očiach. O chvíľku sa spolu hrali a nerobili medzi sebou rozdiely. Stačil jeden úsmev a s radosťou sa delili o svoj „majetok“, miesto v piesku, či na hojdačke. Hneď sa zdal deň rozžiarenejší a znejúci krásnymi zvukmi.

S prichádzajúcim letom nastáva obdobie prázdnin, dovoleniek a víkendov, využívaných na oddych. Autorka predchádzajúceho článku krásne opísala ľudské zvony. Kresťan, poslaný do sveta, by mal svojím misionárskym postojom zazvoniť všade, kde sa pohybuje. Slová Svätého Otca - Prineste do Európy kresťanstvo - môžeme takto začať naplňať rýchlo. Viem si živo predstaviť tú európsku alebo dokonca svetovú zvonkohru, kde by tí skúsenejší pomáhali ostatným osmeliť sa začať znieť a „dolaďovať“ falošné tóny srdca. Začnime sa spolu s deťmi úprimne usmievať a čisto znieť.

Prajem vám veľkú pomoc Božiu, jeho lásku a pokoj na cestách, na horách, pri vode i v mestách či už u nás, na krásnom Slovensku, alebo kdekoľvek vo svete. Nech vás spolu s vašimi anjelmi strážnymi ochraňuje nebeská matka Panna Mária.

Praje Mária Melicherčíková

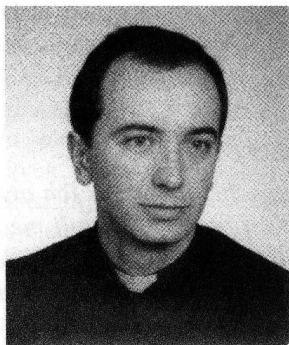

DNEŠ NIEKOĽKO OTÁZOK NAŠIM BÝVALÝM KAPLÁNOM MAREKOVI SABOLOVI A MARTINOVI DADOVI

Z dôvodu vysviacok nových kňazov je júl spojený s ich „migráciou“ po Slovensku. Mnohí v srdci dúfali, že to Prievidzu „obíde“, ale už je to tu. Pán má pripravené nové pôsobiská, kde je práce tiež veľa. Naši bývalí kapláni Marek Sabol a Martin Dado postúpili od 1.7. 2004 na iné miesta. Budú nám chýbať. Snáď aj tieto odpovede, ktoré dali radi čitateľom trochu odhalia, čo prežívajú pri svojom odchode od nás.

1. Vaše pôsobenie v Prievidzi bolo síce krátke, ale vo veriacich ste zanechali svoju charakteristickú stopu. Čo zanechalo vo Vás toto obdobie a čím budú spomienky na Prievidzu obohatené?
2. Kde ste čerpali inšpiráciu k svojim káziarňam a príhovorom?
3. Keď sa dostaví únava, každý potrebuje „dobíť“. Aké sú Vaše najobľúbenejšie zdroje obnovy síl a energie a čo by ste poradili veriacim?
4. Zažili ste tu nejaký zážitok, ktorý si budete pripomínať? Podelíte sa oň s nami?
5. Máte v srdci niečo, čo by ste prievidzskej farskej rodine chceli vysloviť?

Marek:

1. Každá farnosť je originálna, tak ako každý jeden človek. A za ten rok sa človek akurát s farnosťou zoznámí. Prievidza bola mojím tretím kaplánskym pôsobiskom a v každej farnosti sa kňaz môže povzbudiť i poučiť. Utvrdilo ma to v presvedčení, že človek dosiahne viac láskou, pokojom a rešpektovaním slobody človeka, ako násilím. Hoci navonok ten, kto pôsobí panovačne, a rozkazovačne má väčší úspech, v skutočnosti je to naopak.

2. Kazateľom sa zdôrazňuje, aby v jednej ruke mali Sv. Písmo a v druhej ruke noviny. Teda, aby čerpali z Božieho slova cez modlitbu a reagovali na to, čo človeka najviac trápí a zaujíma, aby mu pomáhali orientovať sa v živote.

3. Keďže kňaz viacej pracuje duševne, pre mňa je relaxom šport a fyzická práca.

4. Prechod z fary do kostola cez stavenisko tunela a každodenné umývanie zabratých topánok.

5. Rim 8, 31-39.

Martin:

1. Dva roky síce ušli skutočne veľmi rýchlo, ale pre mňa to bol čas bohatý a plný. Neviem, či som zanechal nejakú stopu. Bolo by nelogické odovzdať sa celý Kristovi a potom chcieť upozorňovať na seba. Mojou túžbou bolo ukázať na Pána, že je tu a má čas a nádej pre každého. Spomienky na Prievidzu? Hovorí sa, že prvá láska neumiera ☺. Ja si to nechám v srdci. Je toho toľko, že by

na to tieto stránky nestačili. Objavil som tu nádherných ľudí, mám ich skutočne rád a nerád by som niekoho vynechal. Mne ostáva krásna nádej, že sa raz zídeme, ak nie tu, tak „Doma – tam hore“.

2. To je ťažká otázka. Snažil som sa počúvať ľudí, poznávať ich problémy a túžby. Pýtal som sa na to všetko Pána, hľadal som v jeho Slove, čakal som na odpovede Cirkvi zvlášť dnešného Svätého Otca. Načúval som prírode a skúsenostiam starších a nakoniec som hovoril všetko tak, ako by to malo byť len pre mňa, lebo si myslím, že ak má niekto meniť život, tak som to na prvom mieste ja sám. Mladí sa teraz usmievajú – príliš nezrozumiteľné. No, priznávam, že na ochutenie tam boli najčastejšie príbehy od Bruna Ferrera.

3. Na prvom mieste najlepší štvornohý priateľ človeka – postel' ☺. Potom príroda a bratia, ktorí vypočujú, povzbudia, napomenú, ale pomôžu, lebo majú radi. Klamal by som, keby som zamlčal ešte jeden zdroj. Vždy ma dokázal zmobilizovať úprimný človek, človek bez masky a pretváranky. A čo poradiť? Radujte sa a usmievajte. Je to menej namáhavé ako hnev, šomranie, nadávanie a zachmúrená tvar. Ušetriť sa tým čas i srdce.

4. Je ich veľa. O tom by vedeli rozprávať asi najviac mladí. Taký jeden pekný, dobrodružný, riskantný, ale najmä veselý sa stal v Tatrách. Skončilo to pri konštatovaní: „Nenávidím kamene a kaplána“. Ale to radšej nebudem rozoberať ☺. Tiež asi nezabudnem na „lesný tobogan“ spôsobený pošmyknutím sa jedného člena výpravy v Haďom údolí pod Sokolovou skalou v Čabradi, ale ani na veselé posedenia pri „človečku“. Určite nezabudnem na „Bart'ákov“ a sobotné stretká s mladými v Trnke. Je toho tak veľa, že neviem, čo si mám vybrať.

5. Uf, mám, ale neviem ako to povedať. Je to príliš hlboko v srdci. Ja radšej poprosím. Spomeňte si na mňa prosbou pred našim nebeským Otcom v modlitbe. Ďakujem.

Ak ešte môžem, chcem niečo. Ďakujem za podporu a pomoc cez vaše modlitby a obety. Ďakujem za odvahu v uskutočňovaní Kristovho evanjelia. Za úsmevy, ale i slzy. Ďakujem za rady a samozrejme za upozornenia a kritiku. Všetkým čitateľom Bartolomeja a samozrejme celej redakcii posiadam svoje požehnanie.

Váš kaplán Martin.

Niektoré vrcholy možno dosiahnuť iba v spoločenstve

Dva mesiace po mojom príchode ako brata OTP na Tajvan som sa rozhodol spolu s mojimi priateľmi zliezť najvyššiu horu na ostrove - Yushan (3952 m). Boli sme siedmi. Nebolo jednoduché podniknúť taký výlet. S narastajúcou výškou sa dych krátil a boli sme rýchlo unavení. Už prvú noc sme zažili príznaky vysokej nadmorskej výšky. Ani jeden z nás nemal dobrý spánok. Niektorí sa prebudili na prudké bolesti hlavy. Ráno bolo veľmi chladno, ale čistá obloha nám sľubovala krásny slnečný deň.

Vrchol sme dosiahli práve pred poludním. Scenária, ktorá sa rozprestierala pred nami na tom mieste, bola nádhernou odmenou za našu námahu a ťažkosti. Hlboké údolia, vodopády, veľkolepé štíty vyzerali ako neskutočné. Pre nás však táto nádhera bola realitou. V tichu, ktoré nás obklopovalo, sme slávilí Eucharistiu so vzdávaním vďaka Bohu za pomoc a ochranu. Na našom výlete nebola núdza na nebezpečné situácie, strmé údolia, klzké chodníky a hlboké rokliny. V takých chvíľach sme cítili silu priateľstva, vzájomnej pomoci a podpory.

Pre mňa však naše putovanie po vrchoch predstavovalo zrkadlo môjho života - misiu, na ktorú som sa cítil povoláný. Byť darom pre druhých, stať sa chlebom lámaným na osov druhých... To je to, čo Ježiš učí všetkých, ktorí sú ochotní ho nasledovať.

Mojím prvým cieľom v súčasnosti je naučiť sa po čínsky a spoznať túto starobylú kultúru. Je to pre mňa naozaj nový svet. Stále cítim potrebu premýšľať o tom, ako ohlasovať Evanjeliu medzi Číňanmi. Ako splniť toto poslanie? Nie je ľahké nájsť odpoveď. Myslím, že toto poslanie je možné splniť iba s miestnymi ľuďmi. Tak, ako sme dosiahli v spoločenstve s priateľmi vrchol Yushanu, rovnako spoločne môžeme objaviť krásu a pravdu ľudského bytia. Iba v spojení s touto kultúrou môžeme nájsť cestu k ohlasovaniu Božej zvesti tomuto národu. To si však vyžaduje rešpekt a úctu k bohatej tradícii čínskeho ľudu. Každým ďalším dňom sa musíme učiť a tak dosiahnuť cez poznanie lásku. Môžeme skutočne milovať, iba keď poznáme. Chceli by sme tiež raz dosiahnuť vrchol,

ktorý dosiahol náš prvý misionár v Číne - svätý Jozef Freinandemetz. Sv. Jozef raz povedal: „Jediným jazykom, ktorému rozumejú všetci ľudia, je láska“.

Peter Gendiar, SVD,
rodák z Prievidze

Foto: formačná komunita
Peter Gendiar, SVD
- v hornom rade druhý sprava

Božské Srdce bud' s nami

Tešiť Božské Srdce – na túto myšlienku a vôbec vstúpiť do spoločenstva tešiteľiek ma priviedla moja nevesta. Odvtedy si viac uvedomujem hodnoty, ktoré chce od nás práve Pánovo Srdce. Som veľmi rada, že ma ako starkú potrebujú deti i vnúčatá. Teším sa, keď ma volajú pomáhať a že môžem byť potrebná. Vlastne aj Božské Srdce chce, aby sme slúžili cez jeho lásku. Prosím v modlitbe, aby som získala ešte väčšiu dôveru. Často sa modlím za deti, ak padnú v živote, aby volali tak na Pána, nech ich z ťažkostí vytiahne, aby neboli naveky zatratené. Odvtedy, čo vzývam v modlitbe Božské

Srdce, odišiel odo mňa strach a prišla nádej. Rodičia mi dali do vienkla veľkú vieru, ale potom som prišla do takej beznádeje a strachu, že ma raz obrazne hodia aj do nevysvätenej jamy za moju nehodnosť a hriechy. Veľké milosrdenstvo prišlo do našej rodiny už vtedy, keď zomrel manžel a so všetkou poctou ho uložili do hrobu, ktorý posvätil kňaz. Veď láska Boha je bez hraníc. Na to som už prišla. Prosím aj v tejto chvíli za celú moju rodinu i všetkých ľudí to prevažne Božské Srdce o požehnanie.

Kristína

Kolesári

(od slov „kolesá, kolieska“)

Je to skupina „tiežveriacich“, ktorí do kostola prakticky vôbec nechodia. Kontakt s Cirkvou majú iba dvakrát v živote a raz po smrti. A to vždy na kolesách či kolieskach.

V prvom prípade ich ktosi z rodiny privezie na krst na kolieskach kočiarika. Potom ich dvadsať, tridsať rokov v kostole nikto nevidí.

Potom nasleduje druhá cesta do kostola, opäť na kolesách (osobného auta), tento raz na svadobný obrad.

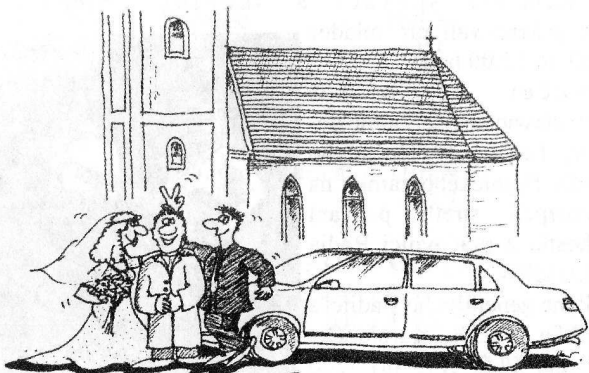
Napokon ich čaká ešte cesta tretia, posledná. Na kolesách pohrebného voza.

Kolesári a ich rodiny často trpia nevyvrátiteľným bludom, že sú dokonalými

katolíkmami. Istá žena z tejto skupiny sa mi nedávno zverila: „... my sme hlboko veriaca rodina, vlni sme nášho dedka pochovávali s falárom (fárárom)...“

Či ukladali do hrobu oboch, to mi táto zbožná duša neupresnila.

Z knihy Maxa Kašparů **Vieromer**

Bojniciam sa predstavil LUMEN

V sobotu 19. júna 2004 sa Rádio LUMEN prezentovalo kultúrnym programom v Bojniciach na vonkajšom nádvorí zámku.

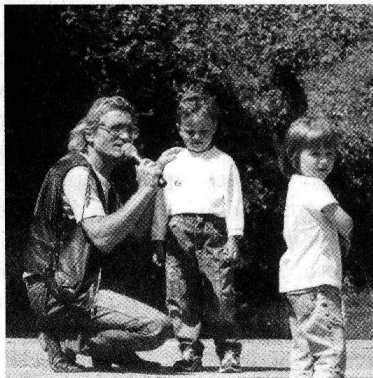
Pracovníci Rádia LUMEN pripravili program, ktorý začal o 10:00 hod.

Na pódiu sa dopoludnia vystriedali hviezdíčky z programu Vlada Železného, malé tanečnice z Partizánskeho, ale hlavne deti, pre ktoré bol program určený. Malí odvážlivci si zapievali, zarecitovali, čo-to porozprávali o sebe, ale i kreslili. Tak sme si mohli vypočuť talenty už od troch rokov.

Deti boli z Bojníc, Prievidze a okolia, ale i vzdialenejších miest – návštevníci zámku. Prekvapenie zažil aj Vlado Železný, keď si jeden mladý muzikant z Kanianky vypýtal gitaru. Požičal mu svoju a chlapec spolu so sestrami vniesli do ovzdušia programu trochu duchovna piesňou „Toto je deň...“ Každý, kto sa do programu zapojil, získal ceny od sponzorov. V programe sa striedali aj známejší speváci a skupiny a pokračovali pre mládež až do 17:00 hod.

Večer sa niesol v slávnostnejšej atmosfére, keď sa v Huňadyho sále Bojnického zámku na recepcii stretli pozvaní hostia a pracovníci Rádia LUMEN.

Pána generálneho riaditeľa PhDr. PaeDr. Karola Orbana, PhD sme pri tejto

príležitosti oslovili niekoľkými otázkami:

Pán riaditeľ, vo svojej funkcii ste necelý rok. Aké máte pocity za tento čas svojho pôsobenia v rádiu?

Nastúpil som od októbra. Žil som v Bratislave a v Petržalke nebola možnosť počúvať ho. Bol som takmer nepri-

pravený a priznávať sa, že Rádio LUMEN som nejako intenzívne neregistroval. S programom som sa začal oboznamovať až v októbri. Začiatky sú ťažké. Snažil som sa spoznať ľudí, ich odbornú kvalitu a aj duchovný rozmer redaktorov. To bola prvoradá vec, pomocou ktorej som tiež rozlišoval koncepciu vysielania. Pozitívne veci som rád nechal a nedostatky sa postupne začali urovnávať. Prijal som šéfredaktorku zo Slovenského rozhlasu, čiže odborníčku s praxou. S ňou sme začali vytvárať zmeny v koncepcii vysielania. LUMEN je komerčné, evanjelizačné rádio. Nevedel som sa veľmi stotožniť s názorom bývalého vedenia, že komercia by mala oslovit' neveriacich. Ak chceme niekoho evanjelizovať, musíme to robiť aj náboženským programom. Zvýšili sme percentuálne zastúpenie týchto programov zo

7,8 % na 15%.
Pred tým boli
hlavne po
20. hodine, teraz
sú doplnené aj
dopoludňajších
hodinách.

Možnosť pomoci Rádiu LUMEN:

Ružencová podpora rozhlasovej evanjelizácie Slovenska znamená obetu

Oplatí sa ľudom napísať, zatelefonovať, alebo inak prejavíť svoj názor na vysielanie LUMENU?

Vždy som rád, keď sa nám poslucháči ozvú listom, napíšu maily, alebo zatelefonujú. Orientujem sa hlavne podľa ich ohlasov. Uvítam každý – pozitívny aj negatívny ohlas. Zaujímajú ma názory na relácie a čo poslucháčom chýba.

Čím by ste chceli prekvapiť poslucháčov v najbližšom období?

Dávame dôraz na kvalitu, aby sa zväčšil duchovný rozmer. Pripravujeme nové veci od septembra. Budeme mať možnosť lepšie sa oboznámiť s Bibliou. Ďalej ponúkneme možnosť živých kontaktných relácií s odborníkmi, ktorých sme už oslovili. Budú odpovedať aj na tému biblikum. Plánujeme dať priestor pre kontakt s cirkevným právnikom počas vysielania. Toto je tiež parketa, ktorá zaujíma poslucháčku verejnosť. Pozveme aj moralistu a zoznámime sa v rozhovoroch s novými osobnosťami.

- Jedného desiatku ruženca týždenne za evanjelizáciu Slovenska prostredníctvom vysielania Rádia Lumen

- Desiatich korún týždenne na podporu vysielania jediného slovenského kresťanského rádia – Lumen

PRE LUMEN, n.o.

Kapitulská 2

974 01 Banská Bystrica

č.u.: 262279185/1100

Tatra banka Banská Bystrica

Vysielacie frekvencie:

Bratislava	97,2
Liptovský Mikuláš	89,7
Žilina	89,8
Košice	94,4
Prešov	92,9
Michalovce	103,3
Trenčín	93,3
Lučenec	106,3
Banská Štiavnica	93,3
Čadca, Námestovo	105,8
Tatry	102,9
Prievidza	98,1
Banská Bystrica	102,9
Nitra	95,7

KONTAKTY:

tel.: 048 / 471 08 36

fax: 048 / 471 08 40

<http://www.lumen.sk/>

e-mail: rpres@lumen.sk

SOMÁRIK

(Časť rozprávky z knihy *Nové príbehy zvieratiek z biblie*)

Až raz, keď som bol vonku pri bráne priviazaný vedľa mamy, dvaja muži vošli do našej dediny. Nikdy predtým som ich nevidel, a tak som sa o nich nezaujímala. Pomyslel som si, že prišli s nejakou obchodnou záležitosťou za naším majiteľom, lebo zamierili rovno k nám. Ale stala sa divná vec - začali ma odväzovať. Znepokojene som zahikal na mamu: „Čo len bude s nami?“ „Pššš.“

Gazda vybehol von: „Čo to robíte, prečo odväzujete moje osliatko?“

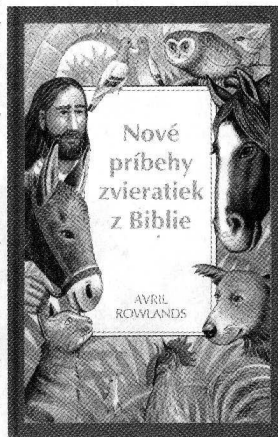
„Chcú nás ukradnúť?“ opýtal som sa, ale mama len zafňkala na mňa, aby som bol ticho. „Naš pán ho potrebuje,“ povedal jeden z mužov. Nestačil som sa diviť, ale gazda len vzdychol a zmizol späť v dome. Ani ma nenapadlo, že práve nastal ten vytúžený deň. Ako by ma aj mohlo, veď muži, ktorí pre nás tak nečakane prišli, boli celkom obyčajní, mali hnedé ručne pradené odevy a na pláštích s mnohými záplatami sa pevne usadila špina ciest. Veru, nič nesvedčilo o tom, že ide o mužov, ktorých posielala kráľ. Vyviedli nás von z dediny. Oproti nám prichádzala skupina nejakých ľudí. Bojazlivo som sa držal blízko pri mame. Keď sme sa stretli, všetci zostali stát. A vtedy ma moja mamka priviedla do úžasu. Pokľakla na predné nohy priamo do prachu cesty.

„Mama,“ zasyčal som v rozpakoch, „čo to robíš?“ Nevedel som, čo to všetko znamená. Dvaja muži, ktorí nás sem priviedli, prehodili cezo mňa svoje zaprášené plášte. Zmocňoval sa ma panický strach. Jeden muž zo skupiny vykročil ku mne. Snáď nechce na mňa vysadnúť? To predsa nebol môj kráľ. Nemohol byť. Spýtavo som otočil hlavu k mame.

„Choď s ním,“ povedala pokojne. Pozrel som sa pozornejšie na toho muža. Zaváhal. Zmocnil sa ma taký čudný pocit, že vie, čo si myslím. Pôsobil príjemným dojmom, vyžaroval z neho pokoj, ale kráľa som si tak nepredstavoval. Chýba mu strieborné rúcho, kam sa podel purpurový plášť pretkávaný zlatom a kde je zlatá koruna!? Zrazu som až zdúpnel od hroznej myšlienky: Čo keď mama nevie všetko, čo keď to bola len taká historka, rozprávka o kráľovi a osliatku?!

„Vždy som si myslel, že to bude kráľ,“ vzdychol som. „Je to kráľ,“ povedala mama s rešpektom.

Muži ho úctivo posadili na môj chrbát. Prvýkrát som pocítil ťarchu živého človeka. Bol som zvyknutý nosiť vrecia s kukuricou, ale toto bolo niečo zvláštne. Vrecia s kukuricou na mne vždy len tak viseli a pri chôdzi ich pohadzovalo, ale on bol živý a pevne sedel. Nebol príliš ťažký, vážil tak akurát. Cítil som sa, akoby som ho odjakživa nosil na svojom chrbte. A môžem povedať, že to bol dobrý muž, nekopal ma opäťkami do bokov, ani ma nepoháňal prútom. Len ma jemne pohladil medzi ušami a bez rozmýšľania som sa pohol. Veru, neviem ani len to, či s p r á v n y m smerom.

Moje prvé sväté prijímanie

Moje prvé sväté prijímanie bolo 2. mája 2004. Pripravoval som sa na sväté prijímanie tak, že som si skúšal svätú spoveď, písal som si hriechy, ale najprv pred svätou spoveďou a písaním hriechov som sa pomodlil k Duchu Svätému, aby mi osvietil rozum. Potom som začal písať. Keď som niečomu nerozumel, opýtal som sa maminy aj ocina, či mi to vysvetlia. Oni mi vždy s radosťou vysvetlili, aby som na nijaký hriech nezabudol. Keď som všetky hriechy napísal, bolo ich asi tridsaťsedem. Svätá spoveď bola pre mňa šťastnou chvíľou. Bol som taký odľahčený od hriechov, že som sa až vznášal vo vzduchu. Teraz som šťastný, že od tejto chvíle budem môcť prijímať Sviatosť Oltárnu. Pokúšam sa nerobiť hriechy, aby sa to páčilo mne aj Pánovi Ježišovi.

Marek Danihel

Už po veľkonočných sviatkoch sme sa začali pripravovať na slávnosť prvého svätého prijímania.

Pripravoval nás páter Ján Hrib. Všetci sme sa s radosťou učili, pripravovali a čakali na deň, kedy to bude. Všetko sme si vyskúšali aj v kostole. Šaty sme mali všetci rovnaké, požičané zo školy. Boli celé biele. Mama mi kupila v obchode len venček a bola som pripravená. Prvého mája sme boli s rodičmi na spovedi. Trochu som sa bála. Po spovedi si každý pripol srdiečko na veľké biele srdce. To znamenalo, že máme srdiečka očistené od hriechov.

V nedeľu ráno nás čakal vyzdobený kostol. Každý tam mal rodičov, starkých, krsných rodičov a rodinu. Prišla nás pozrieť aj pani učiteľka Sladkayová. Po sv. omši sme sa spoločne odfotili a mali sme pohostenie v átriu. Pani učiteľka nám rozdala pamiatku na prvé sväté prijímanie. Neskôr sa každý pobral oslavovať so svojou rodinou. Bolo to krásne a všetkým sa to veľmi páčilo.

Ďakujeme Vám. Rebeka Buociková

V sobotu som išla na svätú spoveď. Po nej som ďakovala Ježišovi, že mi odpustil. Keď prišla dávno očakávaná nedeľa, pri vstupe do kostola začala hrať Rosnička. Srdiečko som mala čisté ako moje šatočky. Najviac sa mi páčila kázeň o rybičkách a prvé stretnutie

S Pánom Ježišom. Po jeho prijatí som úplne žiarila. Vyšli sme z kostola a po malej hostine sme išli domov.

Terézia Peticová

Moje prvé sväté prijímanie sa mi vydarilo a som veľmi šťastná. Budem sa snažiť prijímať Pána Ježiša čo najčastejšie. Veľmi ma potešilo, že Ho už môžem prijímať. Pred svätou spoveďou som mala trému, ale keď to bolo za mnou, mala som veľkú radosť, lebo som si zmyla zo srdca všetky hriechy. Za to všetko ďakujem Pánu Bohu, rodičom, pátrovi Jánovi a pani učiteľkám.

Laura Dvorská

Piaristické gymnázium Františka Hanáka v Prievidzi sa prezentuje

V školskom roku 2003/2004 úspešne, maturitnou skúškou skončili svoje štúdium prví absolventi Osemročného Piaristického gymnázia Františka Hanáka v Prievidzi. Skúšku dospelosti obhájilo 26 študentov, z nich 16 s vyznamenáním. Študenti, ktorí mali počas celého štúdia výborný prospech, si okrem pochvaly odniesli aj finančnú odmenu vo forme štipendia. Všetci absolventi chcú ďalej pokračovať v štúdiu na vysokých školách. Želáme im úspech pri prijímacích skúškach a v ďalšom štúdiu.

Každoročne sa v rámci okresu Prievidza uskutočňuje vyhodnotenie a ocenenie víťazov predmetných olympiád a vedomostných súťaží. Medzi gymnáziami v okrese Prievidza sa počtom úspešných žiakov Piaristické gymnázium Františka Hanáka v Prievidzi umiestnilo na prvom mieste.

V matematickej olympiáde získala prvé miesto Zuzana Furjelová, v biologickej olympiáde získala prvé miesto Lucia

Prostredná. Druhým a tretím miestom v Pytagoriáde príjemne prekvapili Peter Ďureje a Barbora Sýkorová. Úspešní boli aj recitátori. V súťaži Hviezdoslavov Kubín získala prvé miesto Natália Pikulíková a druhé miesto Gabriela Poliaková a Jana Hubová

Osem žiakov sa zapojilo do celoštátnej korenšpodenčnej súťaže „Liečivé rastliny“ a štyria z nich postupujú do druhého kola.

Za každým dosiahnutým úspechom sa skrýva usilovnosť a nadosť študentov, tvorivá práca učiteľov a v neposlednom rade starostlivá kresťanská rodina, ktorá vytvára dobré podmienky pre študenta.

V školskom roku 2004/2005 sa pri Gymnázia F. Hanáka v Prievidzi otvára aj prvý ročník štvorročného gymnázia, do ktorého sa mohli prihlásiť žiaci, ktorí úspešne skončili deviaty ročník základnej školy.

Ida Hantabálová

Píše nám hudobná skupina SPRAY

Drahí priatelia našej prievidzskej gospelovej hudby. Chcem Vám v krátkosti napísať o tom, čo sa teraz deje v hudobnej skupine **SPRAY**, keďže sme už dlhšie k Vám do Prievidze nezávítali. Stále sme v hudbe aktívni. Vo februári sme zorganizovali prestížnu detskú spevácku súťaž **Hrdlička 2004**. Bol to už 8. ročník tejto súťaže. Vystupujeme všade, kde nás pozvú. V novembri chystáme jubilejný 10. ročník festivalu kresťanskej piesne **MLADÍ**

MLADÝM. O tejto veľkej kresťanskej akcii Vám však ešte určite dáme vedieť. Ale venujme pozornosť nášmu vystúpeniu, ktoré nás čaká v tomto mesiaci. Po štvrtýkrát navštívime na konci júla (v sobotu 24. 7.) celoslovenský festival gospelovej hudby **Verím Pane**. Tento veľký festival sa koná opäť na brehu malebnej oravskej priehrady, v amfiteátri v Námestove. Po všetky roky sme sa však cítili ako osamelí pútnici, keďže väčšina zborov a skupín

malo zo sebou asi za autobus priateľov a priaznivcov zo svojej farnosti. My sme tu boli vždy sami a preto veľmi dúfame, že v tomto roku sa s viacerými z Vás stretne v tomto odľahlom kúte Slovenska. Berte to ako pozvánku na jedinečnú akciu pre mladých, ktorí sa chcú duchovne obohatiť pri gospelovom speve v príjemnom podobne zmysľajúcim kolektíve a v krásnom kraji na Orave. Festival začína už v stredu 21.7. a pokračuje koncertmi od piatku 23.7. do nedele 25.7. My by sme mali vystúpiť v sobotu poobede. V priateľskej blízkosti amfiteátru je možné stano-

vať. Dúfame, že sme niekoho touto ponukou oslovili a tak sa budeme na tomto celoslovenskom festivale cítiť ešte lepšie ako po iné roky.

No a ak sa nám podarí zavítať aj na tohtoročnú prievádzskú púť, radi sa s Vami rozdelíme opäť o naše svedectvo viery a zaspievame Vám o tom, ako cítime Božiu prítomnosť v každodennom živote.

S kresťanským pozdravom zostáva a čitateľov Bartolomeja pozdravuje hudobná skupina SPRAY z Veľkej Lehôtky

Ing. Branislav Bullo

Zázračný medailónik

Je šťastím, že sme všetky Božie deti, deti Trojjediného Boha a Panny Márie.

Pred niekoľkými rokmi odchádzal snúbenec vnučky jednej starej mamky na výkon vojenskej služby. Keď sa prišiel rozlúčiť k snúbenkiným starým rodičom, vložila mu stará mama do rúk zázračný medailónik Panny Márie od Kataríny Laboure so slovami: „Neboj sa ju prijať, je zázračná a ochráni Ťa.“ Keď čakal na autobus, zistil, že medailónik zabudol vo vrecku kabáta doma. Behom sa preň vrátil a stihol odchádzajúci autobus do kasární.

Medailičku nosil stále pri sebe tak, ako mu starká kázala, spolu s jej modlitbou, ktorá ho neustále sprevádzala.

Raz, keď viezli nejaký materiál na nákladnom aute s viacerými vojakmi, tesne pred odchodom sa pri naštartovanom nákladiaku pristavil jeho kamarát, ktorý šoféroval prázdne auto a zakričal, či si nechce presadnúť do jeho auta. Bez rozmýšľania prestúpil k nemu. Zakrátko sa stala veľká havária. V plnom aute nastal výbuch a viacerí mladí muži zahynuli... Vtedy mladý muž pochopil veľkosť Máriinej ochrany, ku ktorej sa denne starí rodičia utiekali. Je dobrým manželom a otcom detí. Vďaka tejto skúsenosti uveril v silu modlitby k Panne Márii.

V modlitbe ruženca nachádza mladá rodinka nádej lásky i ochrany Zázračnej Mamy.

Anka

4.júl - 14.nedeľa v cezročnom období

Č1 - Hľa, obrátim k nemu pokoj ako riekou Iz 66, 10-14c

R - Jasaj Bohu, celá zem Ž 66

Č2 - Na svojom tele nosím Ježišove znaky Gal 6, 14-18

Ev - Váš pokoj na ňom spočívajte Lk 10, 1-12, 17-20

Keď vojdete do niektorého domu, najprv povedzte: Pokoj tomuto domu! Ak tam býva človek pokoja, váš pokoj na ňom spočívajte. Ak nie, vráti sa k vám. Uzdravujte chorých a zvestujte: Priblížilo sa k vám Božie kráľovstvo.

5.júl - Sv. Cyrila a Metoda, slovanských vierozvestov - slávnosť a štátny sviatok

Č1- Ich meno žije z pokolenia na pokolenie – Sir 44, 1,4-7, 11-15

R - Choďte do celého sveta a ohlasujte evanjelium – Ž 117

Č2 – Na dielo služby, na budovanie Kristovho tela – Ef 4, 1-7, 11-13

Ev - **Choďte a učte všetky národy – Mt 28, 16-20**

... a krstíte ich v mene Otca i Syna i Ducha Svätého a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal. A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta.

11.júl – 15. nedeľa v cezročnom období

Č1 - Toto slovo je blízko pri tebe, preto ho môžeš zachovať Dt 30, 10-14

R - Hľadajte, pokorní, Pána a srdce vám oživne Ž 69

Č2 - Všetko je stvorené skrze neho a pre neho Kol 1, 15-20

Ev - **Kto je môj blížny? Lk 10, 25-37**

Každý človek, ktorý potrebuje našu pomoc. Musíme byť dobrí ku každému. Tým robíme radosť aj Bohu.

18.júl - 16. nedeľa v cezročnom období

Č1 - Pane, neobíd' svojho služobníka Gn 18, 1-10a

R - Pane, kto smie bývať v tvojom stánku? Ž 15

Č2 - Tajomstvo od vekov skryté sa teraz zjavilo svätým Kol 1, 24-28

Ev - **Marta ho prijala do domu, Mária si vybrala ten lepší podiel Lk 10, 38-42**

„Pane, nedbáš, že ma sestra nechá samú obsluhovať?“ Pán jej odpovedal: „Marta, Marta staráš sa a znepokojuješ pre mnohé veci a potrebné je len jedno. Mária si vybrala lepší podiel, ktorý sa jej neodíme.“

25.júl - 17. nedeľa v cezročnom období

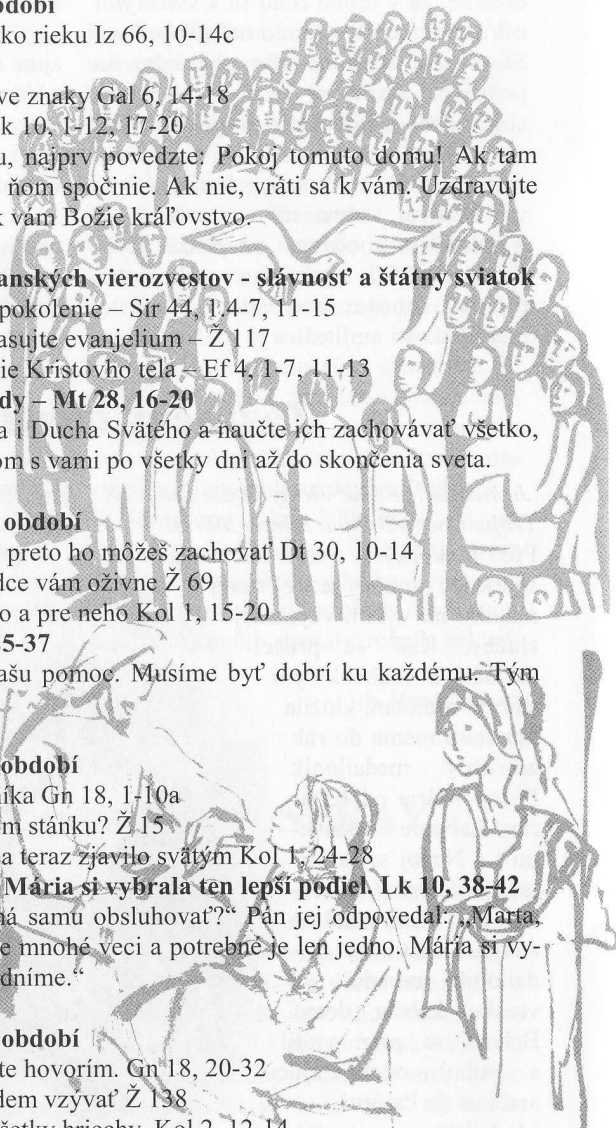
Č - Nehnevaj sa, Pane môj, že ešte hovorím. Gn 18, 20-32

R - Vyslyš ma, Pane, keď ťa budem vzývať Ž 138

Č2 - Oživil vás s ním a odpustil všetky hriechy. Kol 2, 12-14

Ev - **Proste a dostanete. Lk 11, 1-13**

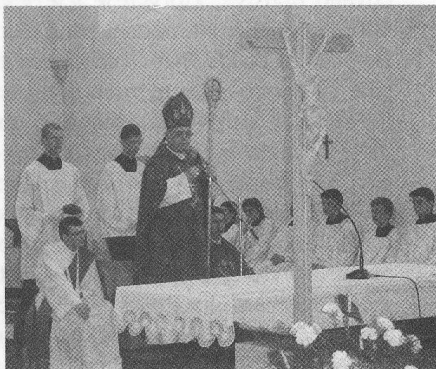
...Hľadajte a nájdete! Klopte a otvoria vám!...Keď teda vy, hoci ste zlí, viete dávať dobré dary svojim deťom, o čo skôr dá nebeský Otec Ducha Svätého tým, čo ho prosia!

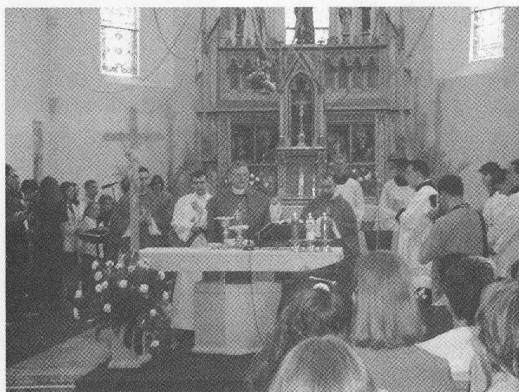

Duchu Svätý, príd'

V nedeľu 27. júna 2004 sa vo farskom kostole sv. Bartolomeja slávila sviatosť birmovania, ktorú našim 93 birmovancom vyslúžil banskobystrický pomocný biskup Mons. ThDr. Tomáš Galis. Na prijatie sviatosti kresťanskej dospelosti sa pripravovali jeden a pol roka pod vedením obetavých animátorov a kňazov. Slávnostnú atmosféru svätej omše umocnil spev samotných birmovancov, ale hlavne zboru Bartolomejčatá.

*Milí birmovanci, prajeme vám,
aby ste si slová otca biskupa o zodpovednosti
dospelého kresťana uchovali v srdciach.
Vyprosujeme vám veľa Božích milostí,
aby sa dary, ktoré ste dostali
od Ducha Svätého, mohli vo vás
naplno prejaviť
a tak sa stanete nástrojom Božím,
ktorým bude Boh pôsobiť vo svete,
kamkoľvek pôjdete.*

Stretnutia ruženčiarov

Nový rok 2004 začal pre členov ruženčového bratstva, ktorých je v Prievidzi 900 netradične. Na podnet pána dekana Bednára sa počas štyroch mesiacov stretávali členovia vždy z troch ruží v centre Matky Františky na duchovnej obnove. Stretnutia boli štyri krát do týždňa na 1 až 2 hodiny. Členovia sa vzájomne lepšie spoznávali, povzbudzovali v modlitbe sv. ruženca, duchovne posilňovali vo viere, nádeji a láske. Stretnutia viedli manželia Pogorieloví, Bačoví a pani Môciková. Na začiatku stretnutia sme sa modlili k Duchu Svätému, aby nás naplnil a desiatok sv. ruženca k Duchu Svätému na rôzne úmysly. Po nich sa uskutočňovali krátke prednášky o modlitbe, o pôste, Duchu Svätom, o Božom milosrdenstve, ale i o skutkoch telesného a duchovného milosr-

denstva, ktoré máme v živote konať. Prítomní si vypočuli nahrávku s textom zo Svätého písma, spoločne o nej rozjímali a zahlbili sa do vlastného života viery. Podávali sme si navzájom povzbudivé svedectvá o Božej láske a добрote k ľuďom. Prehlbovali sme si tak osobnejší a dôvernejší vzťah k nášmu Bohu, ktorý nás stvoril a posvätil svojím Svätým Duchom. Nechýbal ani modlitba za potreby prítomných. Dp. dekan prichádzal, aby nám dal na toto obohacujúce stretnutie kňazské požehnanie.

Na záver každého stretnutia bolo spoločné agapé.

Vďaka patrí nášmu Pánovi za tieto stretnutia a tiež všetkým, ktorí prišli budovať spoločenstvo lásky s Pánom a tiež medzi sebou. Manželia Pogorieloví

Panny Márie Karmelskej

*Zdravas', Mária, „ty si chvála Izraela,
ty si sláva nášho ľudu“ Jud 15,9*

„Akou veľkou Pánovou priateľkou si, ó, Matka naša! Ako si si zaslúžila stať sa mu takou blízkou, ba veľmi dôvernou. Akú milosť si našla pri ňom! On prebýva v tebe a ty v ňom; ty ho šatíš, obliekaš a si ním obliekaná. Obliekaš ho podstatou svojho tela a on ťa oblieka slávou svojej veleby. Ty zaodievaš slnko oblakom a teba samu zaodieva slnko...

Teraz, ó, Matka milosrdenstva, pokorne kľáčime pred tebou, dôverujeme v tvoju najnežnejšiu a najčistejšiu lásku, vzývame ťa zbožnými prosbami ako svoju sprostredkovateľku u Krista, Slnko spravodlivosti. V tvojom svetle môžeme

kontemplovať Svetlo a zaslúžiť si pre tvoj príhovor, milosť toho, ktorý ťa miloval nad všetky stvorenia a zaodial ťa plášťom slávy, korunoval ťa diadémom krásy. Ty si plná milosti, plná nebeskej rosy, opieraš sa o svojho Miláčika, premilého, preplnená slasťami. Nasýt' dnes svojich chudobných, ó, Pani! Aj oni, ako psíci, môžu jesť dajakú odrobinku... a načerpať z tvojej prekypujúcej amfory" (sv. Bernard *O dvanástich prednostiach Panny Márie*).

Z knihy P. Gabriela, OCD
Dôverne s Bohom II. diel

ZAJÍMAVÉ KNIHY Z PREDAJNE LÚČ

Nám. slobody 19, 971 01 Prievidza (t.č. 542 19 98)

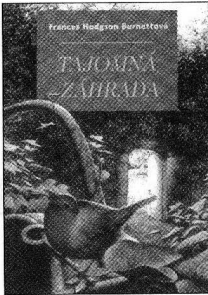
Otvorené: 8:00 - 18:00

KNIHY NA PRÁZDNINY A DOVOLENKY:

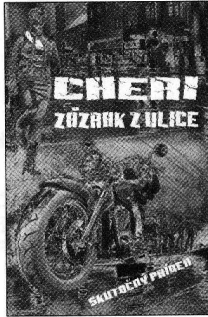

Z truhlice starej mamy: Modernejšie, pútavé, často dobrodružné príbehy, „štekliace“ detské rozdielne povahy a vnútorné strachy, ktoré hrdinovia prekonávajú.

Rozprávaj mi o pánu Bohu: Kniha plná príhod, príbehov a rozprávání, ktoré sa dajú využiť pri odpovediach na neočakávané otázky detí o svete i o Bohu.

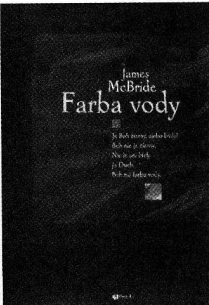
Tajomná záhrada: Prvýkrát bola táto kniha vydaná v roku 1911. V období svojho vzniku bola považovaná za najlepšie napísanú detskú knihu a neskôr sa stala námetom na úspešnú, niekoľkokrát sfilmovanú verziu. Tajomstvo jej úspechu sa ukrýva nielen v rozprávačskom talente autorky F.H.Burnetovej, ale tiež v jej dôvernom poznaní detskej duše. Hlavná hrdinka Mary žije po smrti rodičov v dome svojho strýka v pustých slatinách anglického grófstva Yorkshire. Mary a jej priatelia rastú a krásnejú spolu so záhradou, ktorú s láskou prebúdzajú k životu

Cheri, zázrak z ulice: toto skutočné svedectvo života podáva autorka Cheri Petersová neprikráslene s otrasnými detailmi, ktoré pohnú čitateľom a dotknú sa ho hlboko vo vnútri, až tam, kde sa v nás nachádza dôvod a vôľa k životu. Mladosť mala naplnenú týraním, zneužívaním, drogami a nekonečnou opustenosťou. Cheri veľmi túžila, aby ju niekto nepodmienečne miloval.

„Cheri!“ *Pri Ježišových nohách už nebola Mária s puknutým srdcom, ale ja. Ja som ležala v prachu, jeho ruka ma objímala a svojim pohľadom čítal v mojom srdci...*

- úryvok z knihy

Románom **Farba vody** černošský hudobník a spisovateľ James McBride vzdáva poctu svojej bielej matke Ruth McBrideovej - Jordanovej. Narodila sa ako Rachel Shilská v rodine ortodoxného židovského rabína v Poľsku. Rodina emigrovala do Ameriky čoskoro po jej narodení. Keď dospela, utiekla do Harlemu a vydala sa za černocha. Je to príbeh o úspechu, svedectvo o vernom srdci jednej ženy, nemenných hodnotách a nezdolnej vôli. Ruth Jordanová bojovala nielen s predsudkami, ale aj s chudobou, aby vychovala svoje deti a napriek skúškam nikdy nezaváhala.

FARSKÁ KRONIKA OD 11. 5. 2004 DO 10. 6. 2004

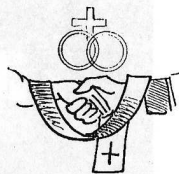
Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali

Juraj Jurík,
Nicol Murgašová,
Anabela Lisá,
Kristián Filip,
Jakub Chobot,

Boris Karvay,
Simona Hannelová,
Simona Višňovská,
Tomáš Mítický,
Patricia Cíповá

Blahoželáme k prijatiu sviatosti manželstva

Peter Porubský – Andrea Zeleniaková,
Branislav Pavlík – Ingrida Letašiová,
Peter Pochyba – Martina Skáčiková,
Ing. Martin Olejár – Mgr. Zuzana Blahová,
Róbert Novák – Bc. Andrea Slamková,
Štefan Hlavatý – Katarína Surová

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zomrelými:

Emil Turánek 65 r.,
Ing. Hubert Hikl 56 r.,
Anton Dámer – 41 r.,
Mária Škvareninová 74 r.,
Jozef Masarik 57 r.,

Magdaléna Juríková 62 r.,
Filoména Šimorová 72 r.,
Štefan Botka 52 r.,
Vojtech Reis 90 r.

*Odpočinutie večné daj
dušiam, Pane ...*

Dňa 29. júla 2004 si pripomenieme druhé výročie
odchodu do večnosti manžela, otca a starého otca

JOZEFA JANÁČA z Prievidze.

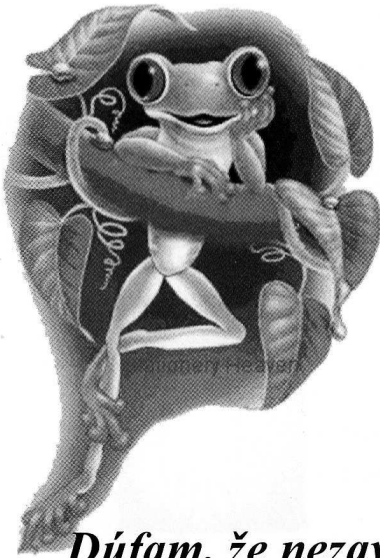
S láskou v modlitbách spomína
manželka, synovia s rodinami a celá rodina.

5. júla 2004

**na Sviatok vierozvestcov Cyrila a Metoda
Vás pozývame na tradičný**

**DEKANÁTNY VÝSTUP MLADÝCH
NA MALÝ GRIČ.**

Program:

- 10:00 Zraz na vrchole
Malého Griča**
- 11:00 Svätá omša na
lúke pod vrcholom**
- 12:00 Voľný program
(opekačka, ďalšia
turistika, atď.)**

***Dúfam, že nezaváhate a strávime spoločne
pekný deň obdivovaním jedinečných
Božích diel v prírode.***

BARTOLOMEJ – časopis prievidszkej farnosti s cirkevným schválením BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Prievidzi. Vychádza raz mesačne. Adresa: Redakcia Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievidza, t. č.: 046 / 542 28 01. Teologický poradca: Mons. Ján Bednár, dekan.

Zodpovedná redaktorka a grafické spracovanie: Mária Melicherčíková, e - mail: mariamm@pobox.sk.

Redaktori: A. Gálová, B. Svítok, J. Balážová, MUDr. V. Rumanová, A. Karaková, Alojz a Karol Vlčekovci, M. Melicherčíková ml., Náklady na tlač: cca 8,- Sk.

Tlač: PATRIA I., spol. s r. o. Prievidza. Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod č. MT 1/1994.

Redakcia si vyhrazuje právo výberu a úpravy príspevkov. Nevyžiadané rukopisy nevraciam.

IX. DUCHOVNÁ OBNOVA V PRIEVIDZI V DŇOCH 16-18. JÚLA 2004

Téma obnovy: **BEZHraničná láska**

Exercitátor: P.ThLic. Vladimír Kasan, OSB

Odpoludnie:
/fars. kostol/

Piatok 16. júla 2004

- 14.00 Otvorenie DO, vyzývanie Ducha Svätého
- 14.15 Prednáška na tému: Vo večeradle
- 15.00 Hodina Božieho milosrdenstva /osobný program/
- 16.00 Bolestný ruženec
- 16.30 Svätá omša s homíliou na tému: Kalich utrpenia
- 17.30 Ukončenie dňa.

Dopoludnie:
/aula VŠ/

Sobota 17. júla 2004

- 8.45 Liturgia hodín - modlitba dňa
- 9.00 Radostný ruženec
- 9.30 Prednáška na tému: Posmešky mocných
- 10.15 Rozjímanie k prednáške a prestávka na občerstvenia
- 10.30 Ruženec svetla.
- 11.00 Prednáška na tému: Vydaný na ukrižovanie
- 11.45 Rozjímanie k prednáške

Odpoludnie:
/fars. kostol/

- 12.00 Anjel Pána... a ukončenie dopol. časti
- 14.00 Adorácia pred vyloženou Sviatosťou Oltárnou
- 15.00 Prednáška na tému: Stretnutie s Matkou
- 15.45 Večeradlo modlitby s Pannou Máriou
- 16.30 Svätá omša s homíliou na tému: Žízň
- 17.30 Ukončenie dňa

Dopoludnia:
/aula VŠ/

Nedeľa 18. júla 2004

- 8.45 Liturgia hodín - modlitba dňa
- 9.00 Slávnostný ruženec
- 9.30 Prednáška na tému: Testament Ukrižovaného
- 10.15 Rozjímanie k prednáške a prestávka na občerstvenie
- 10.35 Zhodnotenie DO - otázky s odpovede
- 11.30 Ukončenie tejto časti a presun do farského kostola

Farský kostol:

- 12.00 Slávnostná sv. omša s homíliou na tému: Víťazstvo Života
- Te Deum s požehnaním na ukončenie DO.

